

Bemærkninger til forslaget

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at det er nødvendigt at sikre en forlængelse af det toldfri salg for rejsende mellem EU-landene.

Da EF/EU i 1991 traf beslutning om at stoppe det toldfri salg 1. juli 1999, var der to forudsætninger, som blev lagt til grund.

For det første var det vurderingen, at medlemslandenes afgiftsniveauer ville være udlignet på tidspunktet for stop for det toldfri salg. Det er imidlertid ikke tilfældet - tværtimod. Danmark er et af de lande, som har særlig høje afgifter på tobak og alkohol. Det lå desuden i forudsætningerne, at når medlemslandenes afgiftspolitik var harmoniseret, så ville der kunne foregå fri handel over landegrænserne med de afgiftsbelagte varer. Det er heller ikke tilfældet. Den danske regering kæmper derimod fortsat for at opretholde begrænsninger på, hvor meget danske rejsende må hjemtage fra rejse i andre EU-lande. Denne forudsætning er derfor heller ikke opfyldt.

For det andet var det planen, at der skulle foretages en grundig undersøgelse af de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af afskaffelsen af det toldfri salg. Den undersøgelse er aldrig blevet lavet. Derfor har vi kun de uafhængige vurderinger af beskæftigelseseffekten. Der er tale om et tab af arbejdspladser på mellem 130.000 og 150.000 i EU-landene. Heraf vil der antagelig blive tabt 8.000-9.000 arbejdspladser i Danmark alene.

I en misforstået kampagne »udregnede« Skatteministeriet i Danmark (Skatteministeriets notat fra december 1997: »Vurdering af virkningerne af ophør af afgiftsfri handel for rejsende mellem Danmark og EU-lande 1. juli 1999«), at vi i Danmark slet ikke vil tabe arbejdspladser, men få arbejdspladser ud af projektet!

Det er nu blevet et selvmål uden lige, eftersom man i EU-systemet så har fjernet Danmark fra listen over lande, der kan få kompensation for de tabte arbejdspladser!

Imidlertid er hele kompensationsspørgsmålet absurd. Man bruger enorme kræfter og midler på at skabe nye arbejdspladser i EU's medlemslande med den

ene hånd. Og lukker 150.000 arbejdspladser med den anden hånd.

Regeringen skal derfor arbejde positivt for at få det toldfri salg forlænget - i op til 5 år. Derudover må vi have sikkerhed for, at regeringen ikke bringer Danmark i den situation, at der er en 14-1-situation i EU, hvor Danmark er eneste land, der er modstander af en forlængelse. Dette beslutningsforslag skal pålægge regeringen at ændre politik på området.

Ved Europa-Kommissionens forslag om det indre marked fra 1985/86 var det toldfri salg mellem EU-landene forudsat at blive bragt til ophør ved etableringen af det indre marked 1. januar 1993. Det ligger i selve ideen om et indre marked, at der ikke må eksistere told- og afgiftsbarrierer mellem landene. Når EF/EU skal fungere som et fælles marked, bør afgiftsfri handel ikke finde sted. Efter folkeafstemningen om Fællesakten (det indre marked) i 1986 har den danske befolkning i princippet med klart flertal stemt for enhedsmarkedet og dets logiske konsekvens: afskaffelsen af grænserne for varenes frie udveksling mellem landene.

Imidlertid blev fristen for afviklingen af toldfrit salg skudt frem til 1. juli 1999. Beslutningen herom blev vedtaget med enstemmighed af EU-landene.

I mellemtiden har særinteresserne mobiliseret til fordel for det afgiftsfrie salg. Som musen, når katten er ude, løber lobbyisterne stormløb mod EU-landene for at få en yderligere forlængelse af det afgiftsfrie salg. Arbejdspladserne løber op i hundredtusinder på europæisk plan. Men den danske regering ønsker fortsat afskaffelsen fastholdt.

Skatteministeriet har i det ovenfor nævnte notat vurderet virkningerne af afskaffelsen af det afgiftsfrie salg. Der fremføres grundlæggende to argumenter: et økonomisk og et principielt.

Det økonomiske argument angår statens indtægter og beskæftigelsen, jf. notatets side 9, sidste afsnit: »Hovedkonklusionen er, at afskaffelsen af den afgiftsfrie handel vil være gavnlige for dansk økonomi«, mener Skatteministeriet og videre »Umiddelbart vil statens indtægter stige med omkring 1¼ mia. kr.,